

Van bekering naar bediening

lezing door Gerard van der Schee

gehouden op ABCregiodag Midwest 31 januari 2013

Inleiding

Al jaren houdt evangelisatie in Nederland me bezig. Vanuit een verlangen dat meer mensen Jezus leren kennen als hun Verlosser en Herder. Vandaag leg ik wat kernpunten neer die ik de afgelopen 20 jaar heb opgedaan uit de praktijk, door te lezen en te werken met kerken, individuele christenen en zoekers. Zowel kernpunten over beleid als praktijk, en afwisselend over hart, hoofd en handen. Er zijn veel argumenten waarom evangelisatie moeilijk zou zijn in ons land en in de plaats waar we wonen. Maar laten we een steek dieper afdalen en vooral kijken naar belemmeringen in onszelf en in onze kerk. En was het in Jezus' dagen soms gemakkelijker?

Ik bid dat onderstaande je op een of andere manier, geleid door Gods Geest, opnieuw en versterkt in beweging zet rond de Grote Opdracht. En die gedachte zit ook in de titel: de genade van God, ervaren in onze bekering, wil ons van binnen uit leiden naar een plek waar we ons van harte inzetten voor mensen die Jezus nog niet kennen, onze bediening. We delen uit wat we zelf ontvangen hebben.

1. Houden wij van de wereld?

Als we zo enthousiast zijn over Gods hart, verwoordt in Joh. 3:16 en we geschapen zijn naar Gods gelijkenis door de inwoning van Zijn Geest (*ruach*), verlangen we er dan naar om evenveel als God van de wereld te leren houden?

Vul je eigen naam eens in dit bijbelvers in; wat roept dat bij je op?

Want ... had de wereld zo lief dat hij/zij ... heeft gegeven, opdat iedereen die in God gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

We koppelen vaak (en terecht) evangelisatie aan Matt 28:19-20. Omdat de Grote Opdracht te snel leidt tot actie-denken, pleit ik er voor te starten bij God en ons eigen hart.

Die combinatie vinden ook in Matt. 9:35-38

35 Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal. 36 Toen hij de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder. 37 Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. 38 Vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.'

Opvallend is dat Jezus ziet dat zelfs gezond gemaakte mensen niet gelukkig zijn. Gezond is fijn, maar vrede is beter. Het Koninkrijk gaat over een andere dimensie van geluk dan mensen standaard hebben, denk aan de Bergrede uit Lucas 6. Naar die innerlijke vrede zijn mensen volop zoekend en daarvoor zijn arbeiders nodig, mensen die er van weten en zich door God willen laten aansturen.

Kortom, zijn we net zo bewogen als Jezus en kijken we op Zijn manier naar mensen en naar de oogst die groot is, zowel toen in Israël als nu in Nederland?

Het werkwoord in Matt 28:19 *poreuo*= ga dan heen, betekent niet alleen fysiek in beweging komen, maar heeft ook iets mentaals, namelijk uit je comfort-zone komen

2. Kom over en help ons!

Een plaatje dat een goed kader geeft voor ons denken over evangelisatie, vind ik dat van de "stepping stones". Het past goed in deze tijd, waarin we meer leven en denken in een mozaïekstijl: diverse elementen verschillend in vorm, grootte en kleur vormen helpen ons in ons leven, om van punt x naar y te komen. Dat denken zit in dit plaatje dat ik bij Jan Willem Bosman van Agapè leerde kennen.

In dit mooie plaatje zie je al iets van het thema van deze dag: er zijn diverse bedieningen die zoekers kunnen helpen een stapje dichterbij God te komen. Een paar staan al vermeld: de Alpha-

cursus, de Marriage Course, Waarom Jezus. Maar er zijn er vele te noemen: kinderwerk in- en buiten de kerk, contacten in de buurt, sportevents, **Goed Boos**, etc.

Wat opvalt is dat de poppetjes (zoekers) van links naar rechts bewegen, maar dat niemand uit het kerkgebouw rechts komt om hen tegemoet te komen!

Dat brengt me bij de drie bewegingen die we kunnen maken, in 1999 goed beschreven door Ole Magnus Olafsrud in het boek "Waar je maar bent" – komen, gaan en zijn.

- a. **Komen** – mensen uitnodigen naar (bijzondere) diensten te komen. Hoe meer de christenen blij/trots zijn op hun kerk en de diensten, des te gemakkelijker nodigen ze anderen uit. Soms komen mensen vanwege doop, rouw of trouw. En vergeet het vieren van allerlei jubilea niet. Mensen komen niet af op laagdrempeligheid in de zin van lichtvoetig en weinig diepgang, maar in de zin van toegankelijk in je-welkom-voelen, taalgebruik en praktijkvoorbeelden.
- b. **Gaan** - vorige eeuw dachten we vaak in acties; samen de straat op en ons laten zien. Omdat we wat bescheidener zijn geworden over wat we hebben (te) laten zien, is hier veel aarzeling gekomen. Maar er zijn talloze goede nieuwe, passende initiatieven: van langdurig buurt- of kinderwerk tot taarten en bloemen uitdelen, van Presentprojecten tot prayerstation/gebedswinkel.

In Matt. 10 zien we dat Jezus zijn discipelen de opdracht geeft er op uit te gaan. Samen kun je daar veel van leren, juist als je vooraf een aantal tips en tobs aanreikt en later samen terugblijkt.

- c. **Zijn**

Onder de mensen zijn is als het middenpaneel van het drieluik: contacten leggen, luisteren, jezelf laten zien in je kwetsbaarheid, met je vragen en je vreugde, is de kern van evangelisatie. Dat gebeurt op je werk, op het schoolplein, in de familie, etc. Zo heb je in een gemeente met 100 leden ook 100 "uitdeel punten". Het nadeel van zijn is dat je meestal individueel bezig bent.

3. Ontbrekende schakels

3.1 Heiliging

Uit opwekkingen leren we dat heiliging – de bekering van onszelf op alle terreinen ("all for Jesus") kenmerkend is. Opvallend want dat is het meest (?) te beïnvloeden, sterker nog dat is een pijler van een discipelen-makende kerk!

Het plaatje van het hart met de pleister doet mijn hart altijd opveren. Wij hebben dat centraal gesteld in de gemeentebrede bezinning over "een hart voor mensen". We hoeven niet volmaakt te zijn om van een ander te leren houden, maar wel ons verwonde hart aan God geven ter genezing/heiliging. Een geblutst hart is ook juist een herkenningspunt voor een zoeker, die (onbewust) wil weten hoe andere mensen omgaan met lastige zaken, teleurstellingen, onrecht, etc. Als we kunnen vertellen dat ondanks alles God ons verder heeft geholpen, getuigen we van goed nieuws (= evangelie).

Hoe zit heiliging bij mijn/jouw leven. Als we terugkeren naar onze invuloefening van Johannes 3:16: wat willen wij opgeven voor God en de naaste? Wat mag het ons kosten; niet alleen qua tijd en inzet, maar ook qua reputatie en het overwinnen van angst; alles? Wat belemmert je om dat in de gemeente meer nadruk te geven. Misschien wil je niet vervallen in moralisme, en terecht. Misschien besef je dat dat veel meer werken in kleine groepen en 1 op 1 vraagt. Vertel God die obstakels en vraag Hem je daarin een weg te wijzen.

3.2 Gebed

Als ons hart uitgaat naar mensen die Jezus nog niet kennen, dan zouden onze gebeden dat moeten weerspiegelen. Philip Yancey schrijft in zijn geweldige boek "Bidden" (2007) dat 50%-80% van de gebeden in kerken gaan over zieken.

Laten we als oudsten of voorgangers eens letten op onze gebeden die we zelf in de dienst uitspreken. Gaan we daar voor op de knieën, zoals de titel van het boek uit de Alpha-hoek meegeeft (Kerk op de knieën – Jeremy Jennings). Dat gebed is niet alleen activistisch; voor mij bidden is steeds meer een dialoog: uiten wat me bezighoudt (dus meer dan de feiten die God toch al weet) en luisteren naar Gods leiding. Vandaar het symbool SH wat hier voor twee betekenissen staat: Slecht Horend – we praten wel naar God, maar luisteren we ook en herkennen we Gods stem – denk aan Samuel, die ook die tweede kant aanreikt Spreek Heer, uw knecht hoort . Bijna iedereen zou dit teken kunnen dragen ...

4. Van bekering naar bediening

In Almere ontdekte ik een ontbrekende schakel in onze opdracht om een discipelmakende kerk te zijn. We kenden elementen rond bekering en verder waren er diverse (groei)kringen. Verder hadden mensen allerlei taken. Wat ontbrak was een visie voor de derde stap: het ontdekken en gaan invullen van je bediening: de plek waar God je voor roept en heeft toegerust en wil toerusten.

Bedieningen hebben een groot voordeel boven acties, ook al vallen ze beide onder Gaan. a. ze kosten veel energie, maar leveren ook veel energie op, want de mensen doen het vanuit hun ziel en roeping. b. men houdt het vol, en vrucht dragen heeft tijd nodig. c. in een team kunnen mensen met allerlei gaven meedoen, van bidders en leiders, tot hand-en spandiensten en administratieve of PR-ondersteuning d. als het team of de trekker van de bediening stopt door verhuizing, persoonlijke omstandigheden kun je de bediening stoppen of op de pauzestand zetten, omdat je niet wilt dat iemand het gaat doen die het zo mooi werk vind, maar het niet als zijn eigen bediening ziet.

Bekering	- kind van God;	liefde van de Vader
Verdieping	- discipel van God;	navolgen Jezus
Bediening	- medewerker van God;	geleid door de Geest

Wat zijn bedieningen?

Het loopt van kinder- en jeugdwerk intern – de meest kostbare groep zoekers! – tot Alpha-cursus, Celebrate Recovery en gevangeniswerk. Als leiders wil je scherp houden hoe men het missionaire centraal houdt, bijvoorbeeld door voorbede, speciale momenten waar Gods Woord of een getuigenis wordt gedeeld, etc.

De moderne evangelisatiewerkgroep richt zich naar mijn idee op drie of vier zaken

- a. bedieningen. De bedieningsleider wordt gevraagd zijn droom en obstakels te delen. Er wordt voor gebeden en nagedacht hoe en wat de gemeente praktisch kan bijdragen. Zo blijft de bediening onderdeel van de gemeente
- b. Impulsactiviteiten, bijvoorbeeld rond Kerst en de verjaardag van de kerk of een 24-uurs actie met stichting Present
- c. Zorgen dat elk onderdeel en kring/team van de gemeente in haar begroting een alinea schrijft over de missionaire plannen van het nieuwe jaar
- d. Mogelijk kan ze een themakring van 1 jaar doen met mensen om hen qua Bijbelstudie, zelfkennis en praktijk te laten groeien in doorgeven wat ze zelf hebben ontvangen. Bij het boek van Ole Magnus Olafsrud heb ik in 2002 een verwerkingsboekje met tien themabijeenkomsten gemaakt, getiteld *Insideout*

5. De jaarlijkse bezinning

Tot slot het jaarverslag van de gemeente. Een jaarverslag is verantwoording afleggen naar elkaar in de gemeente, een belangrijk moment van bezinning, maar ook een vorm van verantwoording afleggen naar God van hoe je samen je tijd en geld hebt ingezet voor Gods Koninkrijk.

Wat een uitdaging om een eerlijk en helder verhaal neer te zetten en zeker over de missionaire aanpak en de vrucht daarvan.

Het melden van het aantal bekeerlingen – natuurlijk voor zover wij dat weten – kan ons bij een klein getal of gewoon het getal nul bewogen maken en helpen prioriteiten te stellen rond gebed en (intern gerichte) activiteiten.

Vermeld apart de dopelingen, waaronder bekeerlingen van het afgelopen jaar kunnen zijn, om dubbeltellingen te vermijden.

Als tellen leidt tot hoogmoed, moeten we er acuut mee stoppen, maar zolang we niet in getallen met drie cijfers komen, zal dat meevallen. Eerder moeten we leren omgaan met teleurstelling en moedeloosheid of neiging tot missionair activisme.

Laat het verslag ons leiden tot een ernstig gesprek met God en elkaar. Johannes 15 kan ons daarin richting geven: bidden om vrucht en ook om zelf gesnoeid te worden opdat ...

Als **ieder-een** vrucht draagt moeten er stoelen bijgekocht worden, ten laste van de deelbegroting evangelisatie!

Ondertussen: begeleid mensen van bekering naar bediening: de belofte is dat we in Jezus zullen vrucht dragen. Vroeg of laat, het gaat gebeuren!